

**EDGAR
CAYCE**

over

Reïncarnatie

Noel Langley

copyright © november 2023
Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer
www.hajefa.nl

Oorspronkelijke titel: *Edgar Cayce on Reincarnation*
by Noel Langley under the editorship of Hugh Lynn Cayce
copyright © 1967 by The Association for Research and Enlightenment, Inc.
All rights reserved.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veele-
voudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar
gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch,
door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder vooraf-
gaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vertaling: Hilly Stol-Bosma
Redactie: René Argonijt

ISBN: 978-94-6331-049-9
NUR: 728

Edgar Cayce over Reïncarnatie

Noel Langley

Hajefa
uitgeverij

Inhoud

Voorwoord	7
1. Heb ik eerder geleefd?	11
2. Waarom herinneren we ons geen vorige levens?	27
3. Het menselijk onderbewuste is onsterfelijk	33
4. Lichamelijk en emotioneel karma	41
5. Het element angst in emotioneel karma	67
6. Beroepskarma	75
7. Karmaconsulten voor kinderen	81
8. De mens, een vreemdeling op aarde	105
9. Het credo van Edgar Cayce	119
10. Veroordeelt de Bijbel reïncarnatie?	133
11. Waarom komt reïncarnatie niet voor in de Bijbel?	145
12. De heksenprocessen van Salem	157
13. Op zoek naar Bridey Murphy	169
14. Het werk van Ian Stevenson	175
15. De wet van genade	181
16. Groepskarma	189
17. Conclusie	197
Bijlage: De erfenis van Theodora	205
Over Edgar Cayce	219
Over de ARE	221

Voorwoord

Wie was Edgar Cayce?

Van de boeken die er over Edgar Cayce* zijn geschreven, zijn er inmiddels al meer dan een miljoen verkocht, en daarbij zijn niet meegeteld de vele tientallen boeken die gedeeltelijk aan zijn leven en gaven zijn gewijd. Vanaf het begin van de twintigste eeuw tot vandaag is er in tientallen tijdschriften en in honderden krantenartikelen aandacht op hem gevestigd.

Wat was er zo bijzonder aan hem? Dat hangt af van je standpunt. Een aantal van zijn tijdgenoten kende de 'wakkere' Edgar Cayce als een begaafd beroepsfotograaf. Een andere groep, overwegend kinderen, bewonderde hem als een hartelijke en vriendelijke zondagsschoolleraar. Zijn eigen gezin kende hem als een fantastische echtgenoot en vader.

De 'slapende' Edgar Cayce was een totaal andere figuur: een medium, bekend bij duizenden mensen, van elke rang en stand. Velen hadden reden om Cayce dankbaar te zijn voor zijn hulp. Hij had hun leven gered of veranderd, op een moment dat alles verloren leek. De 'slapende' Edgar Cayce was een medisch diagnosticus, een profeet en een toegewijde Bijbelvertolker. In juni 1954 kon de theoloog Harmon Bro promoveren aan de Universiteit van Chicago op een proefschrift getiteld *Cayce, Ziener in een visieloze maatschappij*. In juni van datzelfde jaar riep de komische kinderstrip *House of Mystery* Cayce uit tot 'Meest Mysterieuze Man van Amerika'!

* 'Cayce' spreek je uit als 'ké-si'.

Op 18 maart 1877 werd Edgar Cayce geboren op een boerderij vlak bij Hopkinsville, in Kentucky, in de Verenigde Staten. Al vroeg was te merken dat Cayce's zintuigen een bijzonder trillingsbereik hadden. Hij zag bijvoorbeeld aura's. Op zes- of zevenjarige leeftijd vertelde hij zijn ouders dat hij verschijningen kon zien, soms van pas gestorven familieleden, met wie hij ook sprak. Zijn ouders schreven dit toe aan de zeer levendige verbeeldingskracht van een enig kind, beïnvloed door het dramatische taalgebruik van de opwekkingsbijeenkomsten die toen vaak gehouden werden in die streek. Later ontwikkelde hij, door met zijn hoofd op zijn schoolboeken te slapen, een soort fotografisch geheugen, dat hem hielp op de plattelandsschool snel vorderingen te maken. Dit vermogen verdween echter geleidelijk, waardoor Edgar slechts in staat was de basisschool af te maken, om daarna zijn plaats in de wereld te gaan veroveren.

In 1898, 21 jaar oud, werd hij vertegenwoordiger van een groothandel in kantoorartikelen. In deze periode ontwikkelde zich bij hem een geleidelijke verlamming van de keelspiers, die het verlies van zijn stem tot gevolg had. Toen de artsen geen lichamelijke oorzaak voor deze ziekte konden vinden, werd hypnose geprobeerd, maar dit had geen blijvend resultaat. De wanhoop nabij, vroeg Edgar een vriend hem te helpen om in eenzelfde soort hypnotische slaap te komen die hem als kind in staat had gesteld om de inhoud van zijn boeken uit het hoofd te leren. Zijn vriend gaf hem de noodzakelijke suggestie en zodra Cayce zichzelf in trance had gebracht, kreeg hij inzicht in zijn eigen problemen. Hij adviseerde medicijnen, en massage, die hem inderdaad zijn stem teruggaven en zijn keelproblemen genazen.

Een groep artsen uit Hopkinsville en Bowling Green, in Kentucky, maakte gebruik van zijn unieke gave om diagnoses te stellen bij hun eigen patiënten. Zij ontdekten al gauw dat ze Cayce alleen maar de naam en adres van een patiënt hoefden op te geven. Hij stemde zich dan telepathisch af op geest en lichaam van de zieke, net alsof deze zich in hetzelfde vertrek bevond als Cayce. Over deze onorthodoxe methode deed dr. Wesley Ketchum – één van deze jonge artsen – verslag aan

een klinisch onderzoeksteam in Boston. Op 9 oktober 1910 bracht de *New York Times* twee pagina's met koppen en foto's. Vanaf die dag zochten zieken vanuit het hele land hulp bij 'de wonderdoener'. Toen Edgar Cayce op 3 januari 1945 in Virginia Beach, Virginia, overleed, liet hij ruim 14.000 gedocumenteerde, stenografische verslagen na van de telepathisch-helderziende consulten die hij aan ruim achtduizend verschillende mensen gegeven had, over een periode van 43 jaar. Deze consulten worden in het Engels 'readings' genoemd; letterlijk 'lezingen'.* Deze consulten vormen een indrukwekkende nalatenschap. Het is nauwelijks voorstelbaar dat die afkomstig is van één enkel individu.

Samen met bijbehorende aantekeningen, briefwisselingen en verslagen zijn deze consulten naar onderwerp gerangschikt en genummerd, en ter bestudering beschikbaar gesteld aan een nog steeds groeiend gezelschap van psychologen, schrijvers, onderzoekers en andere belangstellenden.

In 1932 werd een stichting in het leven geroepen om deze consulten te beheren, te onderzoeken en te publiceren: de ARE (*Association for Research and Enlightenment*), gevestigd in Virginia Beach, in de staat Virginia.

Het boek dat je hier in handen hebt was het eerste uit een reeks van publicaties over onderwerpen uit de Edgar Cayce-consulten. Het bevat gegevens uit 2500 consulten, gegeven door Cayce van 1925 tot 1945. Hierin komen eerder geestelijke dan lichamelijke problemen aan de orde, zoals diepgewortelde angst, geremdheid, moeilijkheden bij beroepskeuze, onenigheid in het huwelijk, opvoeding en dergelijke. Deze problemen zijn deel van, zoals Cayce het noemde, karmische patronen in ons leven. We hebben die opgebouwd tijdens vorige levens op aarde. Karma is, naar zijn zeggen, een universele wet van oorzaak en gevolg, die onze ziel de gelegenheid biedt lichamelijk, mentaal en geestelijk te groeien. Elke ziel (of 'entiteit', in de woorden van Cayce) heeft, wanneer zij terugkeert

* Cayce 'las' of raadpleegde de Akasha-kronieken: de etherische energie die verslag doet van alles wat plaatsvindt in de materie.

naar de aarde als menselijk wezen, onderbewust toegang tot alles wat ze in eerdere levens heeft bewerkstelligd. Dit kan kunstzinnigheid omvatten, organisatietalent en andere wenselijke eigenschappen en vaardigheden. Maar er is ook de invloed van levens waarin negatieve emoties als haat, wreedheid en hebzucht de persoonlijke ontwikkeling vertraagden, en ook dat moet onder ogen worden gezien.

Het is dan ook de taak van de entiteit om op aarde zodanig gebruik te maken van haar achtereenvolgende wedergeboortes, dat haar positieve en negatieve karmische patronen ten slotte met elkaar in evenwicht komen. Zelfzuchtige drijfveren beteugelen en creatieve aankweken is hierbij belangrijk. De eeuwige vraag naar het waarom van het menselijk lijden kan in het licht van Cayce's opvattingen zeker een antwoord krijgen. De levensbeschouwing die spreekt uit zijn levensloop én zijn karmische consulten, kan ons helpen om inzicht te krijgen in ons eigen bestaan.

Met die bedoeling heeft Noel Langley dit boek samengesteld.

Hugh Lynn Cayce, 1967

Heb ik eerder geleefd?

Op de warme namiddag van 10 augustus 1923 ontwaakte Edgar Cayce op een hotelkamer in Dayton, Ohio, uit zijn hypnotische slaap. De stenografe las hem voor wat hij tijdens deze hypnose gezegd had.

Cayce kreeg de schrik van zijn leven.

Verbijsterd hoorde hij aan hoe hij zelf beweerd had dat de wet van reïncarnatie geen vage fantasie is, maar harde realiteit. Hij, Edgar Cayce, een protestantse kerkganger in hart en nieren, voor wie de Bijbel het allerbelangrijkste boek ter wereld was, kon het niet bevatten. Wanhopig vroeg hij zich af of zijn onderbewuste vermogens misschien in bezit waren genomen door de krachten van het kwade. Was hij daarvan het werktuig geworden? Destijds had hij zich heilig voorgenomen om nooit meer van zijn helderziende gaven gebruik te maken, zodra ze een loopje met hem zouden nemen. Zijn radeloosheid nam nog toe bij het opgewonden commentaar van Arthur Lammers. Arthur Lammers had om deze zittingen verzocht. Hij had Cayce's reis vanuit zijn woonplaats Selma, Alabama, naar hier bekostigd, evenals zijn hotelverblijf. En hoewel Cayce al meer dan twintig jaar diagnoses stelde en therapieën voorschreef in zijn medische consulten, was hij nooit eerder geraadpleegd op het doorgaans taboe verklaarde occulte gebied. Lammers daarentegen had parapsychologische verschijnselen en oosterse religies grondig bestudeerd in een tijd waarin dit soort belangstelling nauwelijks serieus werd genomen.

Edgar Cayce was even ontzet als Arthur Lammers jubelend. De vragen die Lammers op de slapende helderziende had afgevuurd waren stuk voor stuk beantwoord. Lammers' laatste twijfels waren weggevaagd. Cayce stond voor één van de mijlpalen in zijn leven; en misschien wel de belangrijkste. Zijn eerste impuls was zich om te draaien en weg te rennen. Alleen al de gedachte aan de mogelijkheid dat de mens meer dan één keer kon leven, leek hem heiligschennis en in strijd met Christus' leer. Een weerzinwekkend idee, onlogisch, verderfelijk en macaber. Voor de beste christenen was het al moeilijk genoeg om te vertrouwen op Christus' belofte dat Hij was heengegaan om hun een plaats te bereiden in het huis van Zijn Vader. Maar nog afgezien van heiligschennis, klonken deze vreemde woorden, uit zijn eigen mond, Cayce als koeterwaals in de oren. Zijn spirituele ontwikkeling was, in tegenstelling tot die van Lammers, beperkt gebleven tot het letterlijk nemen van de Bijbel. Zo gaf hij ook les op de zondagsschool, en daar was hij heel gelukkig mee.

Hoe zou het gelopen zijn als Cayce zich bij Lammers verontschuldigd had en de eerste de beste trein terug naar Alabama had genomen? Maar Lammers wist Cayce ervan te overtuigen dat deze zittingen heel belangrijk waren. Een hernieuwd begrip van reïncarnatie, geenszins in strijd met Christus' leer, zag toen het licht.

Op 29 augustus 1927 vroeg Alice Greenwood een karmaconsult aan voor haar jongere broer David, die drie dagen tevoren zijn veertiende verjaardag had gevierd. Zij zelf had al eens zo'n consult gehad, maar haar broer had nog niet kennisgemaakt met Cayce. Edgars vrouw Gertrude Evans leidde deze zittingen meestal, maar deze keer niet. Wel aanwezig waren Edgars vader Leslie, die waarnam voor Gertrude, stenografe Gladys Davis en Beth Graves, een bezoeker. Gladys Davis was Cayce's vaste secretaresse en zijn tweelingziel. Tot het einde van haar leven heeft ze zich volledig ingezet voor Cayce's werk.

Van David Greenwood was bekend dat hij goed kon leren. Hij verdiende zelf zijn kleren en schoolboeken bij elkaar met een baantje als krantenjongen en zijn hobby was postzegels verzamelen. Zijn zuster wist verder niets bijzonders over hem te vertellen.

Het was zo dat Cayce alleen consulten gaf op verzoek van de aanvrager zelf, of aan de persoon die kon aantonen dat hij of zij verantwoordelijk was voor degene op wie het karmaconsult betrekking zou hebben. Bovendien beantwoordde Cayce in zijn hypnotische slaap enkel en alleen de vragen van de gene die de zitting leidde. Elke afwijking op deze gang van zaken leidde tot stilte, of tot de korte opmerking: 'Dit was het voor nu.' Dan kreeg hij de suggestie om terug te keren naar het normale bewustzijn. Wanneer dit 'protocol' op de een of andere manier geweld werd aangedaan, betekende dat voor Cayce ernstig persoonlijk gevaar. Zo bleef hij eens drie dagen lang verstijfd en niet aanspreekbaar liggen. Het is zelfs twee keer voorgekomen dat hij werd doodverklaard door te hulp geroepen artsen.

Cayce bereidde zich op iedere zitting als volgt voor. Om een onbelemmerde circulatie te garanderen, maakte hij schoenveters, stropdas, manchetknopen en broekriem los. Daarna ging hij op het bed in zijn kantoor liggen. Bij een karmaconsult deed hij dat met zijn hoofd naar het noorden en zijn voeten naar het zuiden, en bij een medisch consult net omgekeerd, vanwege de noodzakelijke polarisatie. Dat had hij te horen gekregen in consulten voor hemzelf. Vervolgens legde hij beide handen op zijn voorhoofd, op de plaats van het derde oog, en bad. Na enkele minuten ontving hij dan het sein 'wit licht'. Stralend wit licht, soms ook wel bijna goud, betekende 'contact!' Zag hij dit niet, dan kon hij geen consult geven. Maar als hij het wel gezien had, dan legde hij beide handen iets onder het middenrif, op de plaats van de zonnevlecht. Zijn ademhaling werd nu diep en ritmisch, verscheidene minuten achtereen, en ten slotte begonnen zijn oogleden te trillen. Dat was het moment waarop de leider van de zitting had gewacht. Hij of zij sloot Cayce's ogen, en het consult kon beginnen.

Het schriftelijk verzoek van Alice om hulp voor haar broer werd voorgelezen aan Cayce's onderbewuste. Wanneer dit verzoek of deze suggestie niet gelijktijdig gedaan werd met het trillen van zijn oogleden, kwam hij uit zijn slaap van aanspreekbaar onderbewustzijn. Hij gleed dan in een diepe, gewone slaap, waaruit hij door niemand te wekken was, behalve door zichzelf.

Vader Cayce: 'Je zult voor je hebben de entiteit David Roy Greenwood, geboren op 26 augustus 1913, op de grens van de county's Perry en Hale, dertien kilometer ten noorden van Greensboro, Alabama. Je zult de verhouding van deze entiteit tot de universele krachten weergeven, alsmede de omstandigheden die als persoonlijkheden, verborgen en openbaar, in dit leven en vorige, op aarde aan de dag treden. Je vermeldt hierbij tijd, plaats en naam. Je stipt datgene aan in ieder leven, dat positief en negatief bijdroeg aan zijn ontwikkeling.

Wat zijn nu de bekwaamheden van deze entiteit? Wat kan hij bereiken en hoe?'

Er volgde een pauze. Hierin maakte Edgar Cayce's onderbewuste contact met het onderbewuste van David Greenwood. Bij een medisch consult had Cayce heel precies de verblijfplaats van de jongen op het moment van zitting moeten weten, maar voor een karmaconsult was de datum en plaats van geboorte noodzakelijk.

Toen begon Cayce te spreken, op een rustige, zakelijke, gedempte toon. Hij merkte allereerst op dat het momenteel kenmerkend voor de jongen was om niet doelgericht maar instinctmatig erop los te leven. 'Wij zien iemand die sterk van lichaam is, tenminste als hij acht slaat op zijn spijsvertering. De entiteit kan uitspattingen beter vermijden. Die zullen overbelasting op zijn gestel veroorzaken en zijn gezondheid ondermijnen.'

Op dat moment had de jongen geen enkele fysieke klacht. Cayce ging verder en prees de jongen om zijn vriendelijke karakter. Wel zou hij er goed aan doen om zijn opvliegendheid wat te beheersen, voor er moeilijkheden van kwamen.

Hij wees erop dat het van belang was dat David zijn wilskracht verantwoord zou inzetten. Hij kon zich beter laten leiden door een stabiel religieus besef dan door zijn impulsen. Die zouden zijn gang door het leven kunnen belemmeren.

In overeenstemming met zijn onbewuste herinnering aan zijn vorige levens kon hij het beste slagen als hij in de textielhandel ging. Daar kon hij zich waarmaken op het terrein van 'stoffen, kleding en dergelijke. Dit heeft de entiteit in zijn vingers... want tezamen met het vermogen om vrienden te maken is een ommekeer te zien naar nobele doelstellingen... Vandaar dat de opleiding die de entiteit nodig heeft onder zulke omstandigheden zo spoedig mogelijk zou moeten beginnen, om een juiste basis voor zo'n ontwikkeling te garanderen.'

Vervolgens beschreef Cayce het leven van David voorafgaand aan het huidige. Dit leven speelde zich af in de laatste jaren van Lodewijk XIII en de eerste van Lodewijk XIV, in Frankrijk. Edgar maakte melding van een naderende opstand; mogelijk het publieke oproer tegen de koningin-moeder en kardinaal Mazarin, bekend als de 'Fronde'. Met tussenpozen heeft die geduurd van augustus 1648 tot de uiteindelijke onderwerping door de hertog van Condé, in juli 1652. David heette toen Neil en hij nam een vooraanstaande plaats in aan het koninklijke hof, als meester-kleermaker. Hij bepaalde de mode en was persoonlijk verantwoordelijk voor de garderobe van de koning. Neil had zijn koninklijke meester steeds trouw gediend. Edgar wees David erop dat hij nu de vruchten zou kunnen plukken van zijn toegewijde plichtsbetrachting destijds.

Wat voor eigenschappen erfde hij nog meer?

'In het heden is de drang te bespeuren om heel precies op zichzelf en zijn kleding te zijn. Hij kan, als hij dat wil, de kleding van een zaal vol mensen gedetailleerd beschrijven.'

Dit consult werd nu en dan in omzichtige en betweterige bewoordingen gegeven. De onbewuste geest van Cayce leek zich bezig te houden met het gesproken Frans van de zeventiende eeuw, en dat moest hij vertalen in het Amerikaans van zijn dagbewustzijn. Het onderbewuste bestaat niet uit tastbare materie, maar uit gedachten. Om deze reden zijn alle talen

één. Het gevaar van vertaalfouten begon zodra Cayce hardop sprak. Vandaar zijn voortdurende zorg om de oorspronkelijke betekenis van de ontvangen gedachtebeelden te handhaven, terwijl hij die passend maakte voor de kaders van het hedendaagse dagbewustzijn. Dit werd crucialer naarmate Cayce verder en verder terugging in de tijd, en dialecten tegenkwam die nu niet meer gesproken worden, of talen waarvan de uitspraak een aanslag op zijn spraakorganen bleek. Hij vertaalde dan niet zozeer, maar maakte van onbegrijpelijke tekens hedendaagse taal.

Edgar Cayce ging terug naar het leven vóór Davids Franse incarnatie als Neil. Dit speelde zich af op het schiereiland Thessaloniki, aan de kust van de Egeïsche zee, in Griekenland. Daar, in een stad genaamd Solonika, leefde hij als winkelier met de naam Colval. Er werd geen precieze datum gegeven, waarschijnlijk omdat het onzekere tijden waren, waarin de ene vorm van bewind de andere bloedig verdreef. Als gevolg hiervan was Colval in staat om zich een machtspositie te verwerven, die hij vervolgens misbruikte. Daarmee verspeelde hij bepaalde gunstige mogelijkheden voor een volgend leven. Niettemin stelde Cayce: 'De invloeden in dit leven, in het heden, worden gezien in zijn vermogen om zich te schikken in iedere plaats of positie, naar welke mensen dan ook, met wie hij op dat moment te maken heeft.' David werd ook naar waarheid verteld: 'Sterk aanwezig uit die ervaring is de liefde voor familie en degenen die daar veel mee te maken hebben.'

Het leven daarvoor kan zich heel goed hebben afgespeeld tijdens de oorlogen van Alexander en diens verovering van Perzië. Wie er ook naar de macht heeft gegrepen, hij is er in ieder geval in geslaagd om het land onderling verdeeld te krijgen. David luisterde toen naar de naam Abiel. Ook hier sloeg hij munt uit de onzekere tijden. Hij klom op naar de positie van hofarts. Corruptie en intriges lieten niet na hun stempel op hem te drukken, maar ondanks zijn machtsmisbruik gaf hij zich niet gewonnen op het moment dat hij zich geconfronteerd wist met vervolging door nieuwe overwinnaars. De in-

Waarom herinneren we ons geen vorige levens?

Het onderbewuste is de opslagplaats van al onze levenservaringen, en het is goed dat het die functie heeft, want daardoor kan het bewuste zich vooral bezighouden met de gebeurtenissen in het nu.

Stel je voor dat je een ziel bent die op het punt staat om naar de aarde te gaan. Stel het je zo voor: je zit als duiker op het dak van een bergingsvaartuig in de Caribische Zee. Het is een rustige, zonnige dag. Het water is glad en helder, de hemel onbewolkt. Alleen een lichte bries is af en toe voelbaar. Ergens beneden je, in de diepte van de zee, ligt het wrak van een oud galjoen. Er wordt gezegd dat het met goud aan boord gezonken is. Je kunt zelfs vaag een stuk romp onderscheiden, maar het grootste deel van het schip zit onder het slib. Wat je niet kunt zien vanaf het dek van je schip zijn de ingewikkelde stromingen. Die gaan te diep om het kalme wateroppervlak te beroeren. Omdat je een aanzienlijke hoeveelheid tijd onder water gaat doorbrengen, heb je een ouderwets canvas duikerpak aan, met lood in de laarzen. Een koperen helm gaat over je hoofd. Het kleine kijkglas beperkt je blik aanzienlijk. Als je overboord gaat, voelt je lichaam als een blok beton. De aangename slaapverwekkende ozon, die je eerst inademde, is lang zo prettig niet meer nu deze je helm wordt ingepompt door een zuurstofslang. Zodra je onder het wateroppervlak bent verdwenen, zak je heel gemakkelijk naar beneden. Alles lijkt doodeenvoudig, van succes verzekerd. Je hoeft alleen maar over de oceaانبodem te lopen, recht op het wrak af, kijken

waar de schat zit, hem tevoorschijn halen en het sein geven om naar boven gehaald te worden. Maar je hebt geen rekening gehouden met de wispelturigheid van de zee. Tegen de tijd dat je voeten de bodem raken, moet je optornen tegen een sterke stroom. Je gooit je volle gewicht ertegenaan, en je bent een eindje op weg, maar de kracht van de stroom duwt je alle kanten op. Het plumpe pak zit je daarbij dubbel in de weg. Laten we dit pak je fysieke lichaam noemen. Je ziel woont daarin, in de tijd dat ze op aarde is. Alles gaat goed zolang je de stromen maar mee hebt, evenals het licht. Maar het schemerige licht kan plotseling worden weggevaagd, als er wolken voor de zon komen. De oceaanbodembodem wordt dan grauw en somber. De eeuwige weerstand van de tegenstromen begint ondertussen zijn tol te eisen: je spieren gaan pijn doen. Wat zo'n eenvoudige en lonende taak leek, veilig aan de oppervlakte, blijkt nu ingewikkeld, verwarrend en frustrerend. Het wordt er niet gemakkelijker op als een stel grote, hongerige haaien jouw richting op komt zwemmen. Tegen de tijd dat je het wrak hebt bereikt, zijn je verbindingslijn en zuurstofslang in de knoop geraakt met uitstekende spanten van het op zijn kant liggende wrak. Je worstelt opnieuw om ze uit elkaar te krijgen. De lucht in de zuurstofslang kan niet goed doorstromen. Je raakt buiten adem en je begint je af te vragen wat je er in vredesnaam toe bewogen heeft om hier naar die schat te komen zoeken; en zelfs welke schat zoveel moeite waard is. Je probeert je de kaart voor de geest te halen die je eerder zorgvuldig bestudeerd hebt. Hij gaf zo duidelijk aan in welk deel van het wrak zich de schat moest bevinden. Je weet niet meer zeker wat de achterstevan van het wrak is. Stille wanhoop maakt zich van je meester. De tijd lijkt stil te staan. Het voelt alsof je vanaf het begin der tijden al zit te hannesen op de bodem van de oceaan, in dit onhandige pak, en dat je hier voor eeuwig en altijd zult blijven. Het gewone leven boven water lijkt steeds verder weg: een soort onwezenlijke droom; iets waaraan je zelf nooit hebt deelgenomen. De stemmen die door de praatlijn tot je doordringen, verliezen hun menselijkheid en beginnen onecht te lijken. De enige werkelijkheid is jouw gevecht om overeind te blijven in de stroming. Je moet voort-

3

Het menselijk onderbewuste is onsterfelijk

Anvankelijk was het verschil tussen de 'wakende' en de 'slapende' Cayce even fundamenteel als het verschil tussen een actieve vulkaan en een slapende. Er was natuurlijk geen controverse tussen de twee bewustzijns-toestanden, hoewel de één kwetsbaar en menselijk was en de ander spiritueel ingedijkt tegen de 'zee van smarten' waaraan een mens ten prooi kan vallen.

Misschien laten de beide vormen van aanspreekbaarheid zich vergelijken met een klassieke radioverbinding, waarbij je niet tegelijk kunt praten én luisteren. De radio is gewoon een mechanisch apparaat dat iemand in staat stelt contact te maken met iemand anders. Het apparaat zelf legt geen impressies vast. Het bevat geen geheugen van de woorden die binnenkomen en uitgaan.

Tegen het einde van Cayce's leven was er duidelijk sprake van vermenging van de beide bewustzijnsniveaus, maar in zijn jonge jaren was Cayce even geschokt als ieder ander, toen bijvoorbeeld bleek dat hij een medisch consult voor een Italiaan in vloeiend, vlekkeloos Italiaans had gehouden. Zijn waakbewustzijn kende niet de medische termen die daarbij waren gebruikt, en sprak al helemaal niet het vlotte Italiaans dat van zijn Amerikaanse tong was komen rollen.

Zo is het ook intrigerend om te vernemen dat Cayce zich zijn eigen begin in de schepping herinnerde. Misschien is zijn le-

ven bedoeld als 'wegbereider': als voorbeeld voor mensen die geloven dat hun leven zijn oorsprong en doel in God vindt.

'Wat ik vandaag doe, zal iedereen morgen kunnen doen', is een terugkerend thema in zijn levensvisie. Dat iedere ziel over hetzelfde potentieel beschikt, maakt hij telkens impliciet duidelijk, wanneer hij het over het eerste verschijnen van de ziel op deze aarde heeft.

'In het begin, toen de eerste elementen in beweging werden gezet om het hemellichaam "planeet Aarde" voort te brengen, toen de morgensterren in koor zongen en de fluisterende winden het nieuws verbreidden van het tevoorschijn komen van de mens uit zijn woning in de geest van God, om zich te openbaren als levende ziel, toen kwam de entiteit tot aanzijn, tezamen met deze menigte (van zielen).'

Cayce zei dit in een tijd dat de orthodoxe Bijbelinterpretatie van zijn waakbewustzijn nog mijlenver verwijderd leek van de visie van zijn slaapbewustzijn. Het is daarom interessant om bovenstaande uitspraak te vergelijken met Job 38, uit het Oude Testament: 'Waar was jij toen Ik de aarde grondvestte; terwijl de morgensterren samen jubelden en de hemelbewoners juichten van vreugde?'

Volgens Edgar Cayce waren sommige zielen al voorbestemd om hun vrije wil te gebruiken voor Gods bedoeling met de aarde, zelfs toen ze nog aan het wachten waren op hun schepping. Andere zielen, eveneens uitgerust met vrije wil, konden gaan handelen naar eigen verkiezing. De pasgeboren aarde bood deze zielen de gelegenheid om zich de rol van Schepper toe te eigenen, en ze werden scheppers, maar eigenzinnige. Om kort te gaan: deze zielen brachten zonde met zich mee. De zonde zat dus niet in 'het vlees', want het dierlijk leven was toen op deze planeet nog niet eens begonnen. De dichtheid van de materie zoals wij die nu kennen, zou nog miljoenen jaren op zich laten wachten. De gangmakende kracht achter de schepping was toen, en is nog steeds: de gedachte. Dichte materie komt voort uit energievertraging, als gevolg van het blijven hangen van gedachten. Gemakshalve kunnen die trage gedachten misschien vergeleken worden met gesmolten lava,

4

Lichamelijk en emotioneel karma

Paul Durbin was vierendertig jaar en had een vrouw en kind om voor te zorgen, toen hij getroffen werd door multiple sclerose. Zijn rechterarm en -been kon hij steeds minder gebruiken.

Hoewel Pauls familie allesbehalve arm was, bundelden goede vrienden al hun krachten om hem te helpen. Ze betaalden zijn ziekenhuisverblijf, vroegen een medisch consult voor hem aan en gaven hem bovendien de massages die het consult adviseerde. Zijn toestand ging al gauw vooruit, maar het consult verwees ook nadrukkelijk naar een vroegere incarnatie waarin hij zich aan excessen te buiten was gegaan:

‘De entiteit leeft in conflict met zichzelf. Alle haat, alle kwaadaardigheid, alles wat de mensen vrees aanjaagt, moet uit zijn binnenste gebannen worden. Want zoals al lang bekend is, moet iedere ziel zich rekenschap geven van elk ijdel gebruikt woord. Iedere jota moet hij betalen. Toch weet de entiteit, of behoort hij te weten, dat er voorspraak bij de Vader is.

Want zoals er staat geschreven: al dwaalt u ver af, als u mij roept, zal ik haastig antwoorden. Keert u dan om! Weet dat God leeft en u goed wil doen, als u zich helemaal aan hem wilt toevertrouwen!’ Om kort te gaan: een ziel hoeft maar in te zien dat ze op een dwaalspoor zit, en er komt meteen hulp; zoveel hulp als er oprechte spijt is. Durbin had daar echter geen boodschap aan. Vol wrok en zelfmedelijden legde hij Cayce’s advies naast zich neer: hij wilde alleen maar weten waarom Cayce hem niet per wonder direct had genezen. Hij

reageerde zelfs zijn frustraties af op zijn behulpzame vrienden en speelde hen tegen elkaar uit, totdat ze spijt kregen van hun betrokkenheid.

Durbins toestand werd wel een tijdje beter, maar toen de verbetering slechts tijdelijk bleek, klaagde hij nog harder dan eerst.

Zijn volgende consult kwam met hardere woorden:

‘Dit is een karmisch gegeven en er moeten maatregelen voor het lichaam genomen worden, die een verandering teweegbrengen in zijn houding tegenover zijn ziekte, zijn verantwoordelijkheden en zijn medemensen. Hij moet eerst zijn innerlijk veranderen: zijn gedachteleven moet veranderen, en zijn doelstellingen, en zijn voornemens. Als dit gedaan wordt, ga dan door met de massages en behandelingen. Maar alle mechanische middelen zullen geen algehele genezing schenken, tenzij uw ziel gedoopt wordt met de Heilige Geest! In Hem dan is uw hoop. Verwerpt u die?’

Het lichaam is voorwaar de tempel van de levende God, maar waar lijkt het nu op? Het is gebroken in zijn doelstellingen en gebroken in zijn vermogen om zichzelf te vernieuwen. Wat ontbreekt er? Dat wat het leven zelf is: die invloed of kracht die u God noemt. Wilt u die aanvaarden of verwerpen? Aan u de keus!’

Zolang er haat, kwade wil en onrechtvaardigheid heersen, en strijden met geduld, uithoudingsvermogen en naastenliefde, kan er geen genezing van het lichaam plaatsvinden. Want waarvoor zou het lichaam genezen worden? Voor meer oppervlakkig genot en meer egoïsme? ‘Als dat het geval is, kan alles beter bij het oude blijven! Dit was het, tenzij u zich verbetert!’

Ik heb dit consult met opzet uitgekozen vanwege de ongewone strengheid ervan. De correspondentie in de ARE-dossiers is een stille getuige van deze weerspannige patiënt, die niet van plan was om ook maar één vinger uit te steken voor zichzelf, maar zonder meer zijn gezondheid opeiste.

Waarom moest Paul Durbin lijden?

Waarom is er überhaupt lijden?

‘Alle ziekte is zonde,’ zei Cayce. Daarmee bedoelde hij niet per se de zonde die bewust begaan is in dit leven, maar oude zonde die zich als ziekte uit, omdat de ziel die zonde nog niet verlaten heeft. Karma, het scorebord waarop winst- en verliespunten van leven tot leven af te lezen zijn, wordt vaak ten onrechte verward met vergelding. Het doel van karma is echter heilzaam, hoewel het soms een bittere pil kan zijn. Karma fungeert soms als een wekker, wanneer subtielere signalen aan het ego – om ander gedrag te gaan vertonen – niet werden opgevangen.

De consulten verdelen karma in ruwweg twee categorieën: emotioneel karma en fysiek karma. Beide hebben positieve en negatieve kanten. Negatief emotioneel karma gaat samen met symptomen als een slecht huwelijk, alcoholisme, impotentie, manische depressie, achtervolgingswaan, perversiteit en bezetenheid. Bij negatief fysiek karma vinden we doofheid, blindheid, spraakstoornissen en potentieel dodelijke ziektes, zoals leukemie en multiple sclerose.

Gedurende zijn hele loopbaan als ziener wijdde Edgar Cayce het overgrote deel van zijn energie aan het succesvol diagnosticeren van lichamelijke kwalen. In veel gevallen waren de oorzaken hiervan terug te voeren op het onderbewuste vlak, waar iedereen zichzelf tegenkomt, in het uiteindelijke uur der waarheid. De moordenaar die onschuldig bloed vergoot in het ene leven, brengt in een volgend leven de weegschaal in evenwicht met zijn eigen bloed. Cayce legde dergelijke verbanden bij meerdere gevallen van leukemie.

Maar het middel hoeft niet altijd zo drastisch te zijn als in het geval van Paul Durbin.

De wet van genade is een eeuwig beschikbaar alternatief voor de ziel. We kunnen ons ontdoen van onze schulden door ons onzelfzuchtig te wijden aan het welzijn van anderen, die het misschien nog slechter hebben getroffen. In Edgar Cayce’s woorden: ‘Wat we zaaien, zullen we oogsten.’ Ten minste tot we de wet van het vlees, of karma, hebben achtergelaten voor

de wet van genade. De meeste zielen schijnen ergens te blijven hangen tussen die beide uitersten.

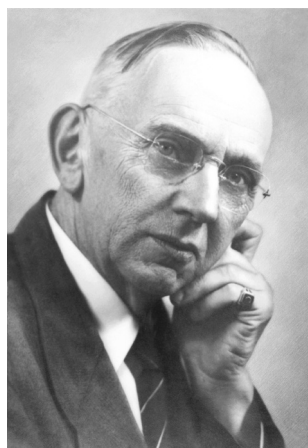
Het volgende geval van lichamelijk karma heeft te maken met een vrouw die de haar gestelde uitdaging succesvol heeft opgepakt. Stella Kirby was een rustige vrouw, nogal op zichzelf, die ging scheiden. Omdat ze een kind had te onderhouden, adviseerde een vriendin haar om de opleiding verpleegkunde te gaan doen. Ze was hier amper mee klaar, toen ze kon solliciteren als particulier verpleegkundige, voor bijna dubbel zoveel loon. Ze maakte kennis met de huishoudster van een indrukwekkend groot herenhuis; een prettige vrouw, tot wie Stella Kirby zich instinctief aangetrokken voelde. Ze werd onmiddellijk aangenomen. Het huis was goed van personeel voorzien, de huishouding liep op rolletjes, het eten was uitstekend en haar huisvesting was bijna luxe te noemen. Met het vorstelijke inkomen erbij, was het meer dan ze had durven dromen.

Toen werd ze naar de slaapkamer van haar patiënt gebracht. Ze keek daar naar een man van 57 jaar, die kennelijk idioot was. Hij had wezenloze ogen. Zijn bed stond in een ijzeren kooi. Daarin zat hij dan. Hij was bezig zijn kleding aan flarden te scheuren, tot er niets van overbleef. Hij was tot geen enkele beheersing van zijn lichaamsfuncties in staat. Hij kon niet praten en begreep ook geen woord van wat er tegen hem werd gezegd. Hij moest als een kind geholpen worden met eten, en dan met geweld. En hij verzette zich uit alle macht tegen iedere poging om hem schoon te houden. Vol schrik, maar vastbesloten om haar uiterste best te doen, en ondanks de afkeer die ze voelde, ging Stella de kooi binnen om hem een wasbeurt te geven. Maar op het moment dat ze hem aanraakte, begon ze zo te walgen, dat ze naar de wc moest rennen om over te geven.

Omdat haar afkeer er daarna niet minder op werd, beseftte Stella dat ze de baan zou moeten opgeven, inclusief het salaris dat ze zo goed gebruiken kon. Gelukkig was ze in de gelegenheid om naar Virginia Beach te komen en Edgar Cayce te raadplegen. Daar kwam het volgende tevoorschijn.

Over Edgar Cayce

Edgar Cayce* wordt wel de 'slappende profeet' genoemd, en de 'vader van de holistische geneeskunde'. Hij is de best gedocumenteerde helderziende van de twintigste eeuw. Meer dan veertig jaar van zijn volwassen leven gaf Cayce aan duizenden mensen helderziende readings. Cayce diagnosticeerde ziektes, onthulde levens uit het verleden en gaf informatie over wat de toekomst mogelijk zou brengen.

Edgar Cayce werd geboren op een boerderij in Hopkinsville, in Kentucky, in 1877. Zijn paranormale vermogens werden al direct duidelijk in zijn jeugd. Hij kon de geest van zijn overleden grootvader zien en met hem praten. Hij speelde vaak met 'fantasievriendjes' die voor hem geesten van gene zijde waren. Daarnaast had hij het haast griezelige talent om zich werkelijk alle zinnen uit het boek te herinneren waarop hij zijn hoofd te slapen legde. Deze vermogens bezorgde de jonge Cayce het etiket 'geval apart', maar het enige wat Cayce echt wilde, was anderen helpen – en dan vooral kinderen.

* 'Cayce' spreek je uit als 'ké-sí'.

Later in zijn leven ontdekte Edgar Cayce dat hij zichzelf in een soort slaaptoestand kon krijgen. Hij ging dan op een divan liggen, sloot zijn ogen en vouwde zijn handen over zijn maag. In deze staat van ontspanning en meditatie kon hij zijn geest contact laten maken met alle dimensies van tijd en ruimte, namelijk het bovenbewuste gedachteleven. Hiermee kon hij antwoord geven op vragen in de breedste zin van het woord, zoals 'wat zijn de geheimen van het universum?' en 'wat is het doel van mijn leven?' en ook zo specifiek als 'wat kan ik doen aan mijn artritis?' en 'hoe werden de piramiden in Egypte gebouwd?' Zijn antwoorden werden al gauw 'readings' genoemd.

De inzichten uit deze readings bieden zelfs vandaag de dag nog praktische hulp en advies aan mensen die daarvoor openstaan. Het grootste deel van Cayce's readings gaat over holistische gezondheid en het behandelen van ziektes. Hiermee kreeg hij de meeste bekendheid, maar de communicatie door de slapende Cayce bleef niet beperkt tot het behandelen van lichamelijke problemen.

Hoewel Cayce driekwart eeuw geleden overleed, is zijn werk nog altijd actueel. Dat blijkt wel uit het feit dat de onderwerpen die hij aansneed – het ontdekken van levensmissie, ontwikkeling van je intuïtie, het onderzoeken van oude mysteries en verantwoordelijkheid nemen voor je eigen gezondheid en geluk – nog steeds hoog op de spirituele agenda staan.

Wie had in 1945, het jaar van Cayce's overlijden, gedacht dat begrippen als 'meditatie', 'spirituele groei', 'aura', 'soulmate' en 'holisme' zo breed bekend zouden worden? Dat is mede te danken aan Edgar Cayce. Daarnaast is Cayce inmiddels zelf het onderwerp geworden van enkele tientallen boeken.

Over de ARE

De *Association for Research and Enlighthenment* (ARE) is een organisatie zonder winstoogmerk en met een vrij toegankelijk lidmaatschap. Het houdt zich bezig met spirituele groei, holistische genezing, psychisch onderzoek en de spirituele dimensies daarvan. Meer specifiek is ze erop gericht om gebruik te maken van de nagelaten consulten van Edgar Cayce.

Via programma's door het hele land, publicaties en studiegroepen biedt de ARE allen die geïnteresseerd zijn praktische informatie en aanwijzingen voor individuele studie en toepassing om tot een beter begrip voor en relatie met zichzelf, anderen en het universum te komen. Het lidmaatschap van de ARE en wat daarmee in verband staat, is geconcentreerd in de Verenigde Staten, met een groeiende betrokkenheid over de hele wereld.

Het hoofdkwartier in Virginia Beach, Virginia, omvat een bibliotheek, conferentiecentrum, administratiekantoren en publicatiefaciliteiten. De bibliotheek is een van de grootste metafysische en parapsychologische bibliotheken in het land. De ARE leidt een boekhandel die ook postorderdiensten verricht en ongeveer duizend titels brengt over bijna elk onderwerp dat te maken heeft met spirituele groei, wereldreligies, parapsychologie en transpersonale psychologie.

De ARE-faciliteiten, in 67th street en op Atlantic Avenue, zijn het hele jaar door open. Bezoekers zijn altijd welkom.

Check www.edgarcayce.org voor meer informatie.